

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ethica Symbolica E Fabularum Umbris In Veritatis Lucem
Varia Ervditione Noviter evoluta**

Pexenfelder, Michael

Monachii, 1675

9. Indoctus, Mercurius est truncus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68709](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68709)

In trivio mons est lapidum: supereminet illi
 Trunca dei effigies, pectore facta tenus.
 Mercurii est igitur facies; suspende viator
 Serta deo: rectum qui tibi monstret iter.
 Omnes in trivio sumus, atque hoc tramite vitæ
 Fallimur, ostendat ni Deus ipse viam.

Docemur insuper hoc emblemate, nihil nos, quodcumque vitæ genus eligamus, posse proficere, nisi magistrum aliquem probum, doctumque nobis ad imitandum proponamus, qui sit instar alicuius *Herma*, vitæ dux & director. Eius statua facta est pectore tenus; quia nihil præter consilium, exigitur à præceptore; cætera præstanda discipulo, & monitis obtemperandum; qui suspendit sarta deo, si docilem se præbeat & gratum.

IX. Sed redeamus ad Salomonem, cuius proverbium sic explicari potest. (m) Sicut Mercurius vivus, fuit inventor & præses artium ac sapientiæ, & eloquentiæ, ac proinde honore dignus; statua verò Mercurii, utpote lapidea & inanimis, nec fari, nec sapere potens, nullo est cultu & honore afficienda: Sic pariter Sapiens, quasi unus Mercurius, honorem & venerationem meretur; insipiens verò, & iners, etsi propter genus aut opes proset adorandus vulgo, quasi fictus & pictus Mercurius, non est capax honorationis. Hinc Prisci olim statuam Mercurii, manibus, pedibusque mancam truncamque efformabant; imò deformabant, atque homines stupidos pardos, insulos & insipientes vocitabant Mercurios saxeos, ligneosve: unde Juvenalis in quendam stolidum. Sat. 8.

----- At tu

Nil nisi Cecropides, * truncoque simillimus *Hermæ*:
 Nullo quippe alio vincis discrimine, quàm quòd
 Illi marmoreum caput est, tua vivit imago,
 Ergo ut miremur te, non tua; primùm aliquid da,
 Quod possim titulis incidere præter honores,
 Quos illis damus, & dedimus, quibus omnia debes.
 ---- miserum est aliorum incumbere famæ,
 Ne collapsa ruant subductis tecta columnis.

Hic observa ex adducto Salomonis proverbio, nonnunquam in SS. Scriptura nominari deos gentilium, & ad earum fabulas alludi. Ut hic Mercurii meminit Salomon. Et Judith. c. 16. Nec percusserunt eum

H h h

(Ho-

(m) *Indoctus, Mercurius truncus.* * *Atheniensis solis Cecropis, Conditoris urbis, laudibus superbians.*

(Holofernem) filii Titan. Et Job. ult. Pro cornu sibi, quod erat nomen filiae Job, Septuaginta vertunt: *Cornu Amalthea*, id est, Cornu copiosum, dives, rerum omnium affluentiam abundans. Sapienter advertunt Expositores, cum Scriptura Cornucopiae, Sirenum, Orionis, Lamiarum, aut Gigantum mentionem facit, tantum utilitatem illis fabulis significari, non verò falsitatem ullam nobis propinari. Quod suo modo ego de hac Ethica Symbolica intellectum velim, & in praefatione, pluribus monstravi.

SYMBOLUM XCVIII.

Vulcanus, ignis deus.

Ex Variis.

Ethicè.

1. Quid sit lampada tradere. 2. Fabrorum labor, & eius expositio Ethica. 3. Opifices industrii. Imperiti & improbi. 4. Vulcanus caelo & convivio deorum exclusus, quid indicet. 5. Cæcus amor nubentium.

Vulcanus, teste Servio dictus est, quasi *Vulcanus* quod flamma per aërem volet. Varro autem à majore vi ignis & violentia hoc ipsum accepisse nomen tradit. Appellatus etiam est *Mulciber* à mulcendo ferro: mulcere enim, inquit Festus, est mollire, sive lenire. Ex diis etiam hic deus est ortus, Jovis quippe & Junonis filius, quem parentes ob deformitatem caelo dejecerunt in *Lemnum* Aegæi maris insulam, ubi ab Euryone, *Oceani* filia, & *Thetide* nutritus est; vel, ut aliqui volunt, à *smis*. Eo autem casu, quo ex olympo decidit, fregit pedem, & claudus est factus. Officinam habet in memorata insula una cum *Cyclopibus*, ministris suis. In *Aetna* quoque montis cavernis subterraneis, perpetuo exstantibus igne: itémque in *Lipara*, una ex *Aeoliis* insulis, ferrum, ad incudem cum operis suis fabrilibus exercet. Virgilius eius laboribus, *Hieram* insuper insulam, Siciliæ proximam, *Aetnae*que & *Liparae* vicinam attribuit. 8. *Aeneid.*

Quam subter specus, & Cycloperum exesa caminis
Antra *Aetnae* tonantem validisque incudibus ictus

Auditi